

عنوان مقاله:

بسترهای ایجاد ناامنی در مناطق مرزی استان آذربایجان غربی از منظر جغرافیای نظامی- امنیتی

محل انتشار:

فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره 6، شماره 19 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

Mohammad Bagher Chokhachizadeh Moghaddam - - استادیار جغرافیا، دانشگاه امام حسین (ع)

Davood Amini Qeshlaqi - - کارشناس ارشد جغرافیای نظامی و مربی جغرافیا، دانشگاه امام علی(ع)

خلاصه مقاله:

استان آذربایجان غربی به علت همجواری با سه کشور مهم منطقه خاورمیانه و قفقاز جنوبی یعنی ترکیه، عراق، جمهوری آذربایجان(منطقه خودمختار نخجوان)، همچنین به علت موقعیت حساس ژئوپلیتیک و ژئواستراتژیک به عنوان دروازه ورود و پل ارتباطی ایران به اروپا، در بین ۱۶ استان حاشیه ای ایران، پس از خوزستان بی شک مهمترین استان مرزی ایران می باشد. خط مرز سیاسی این استان از دره رودخانه زاب کوچک واقع در جنوب سردشت در همسایگی کردستان عراق تا بورآلان(دیم قشلاق) در شمالی ترین نقطه مرزی این استان با کشور ترکیه به علت متاثر شدن از ویژگی های خاص جغرافیایی(طبیعی و انسانی) از قبیل کوهستانی و صعب العبور بودن و تحرکات قومیتی، به عنوان یکی از نا آرام ترین خطوط مرزی کشور تلقی می شود. معضلات متعدد اجتماعی، نظامی و سیاسی از قبیل قاچاق کالا و سوخت، مشروبات الکلی، مواد مخدر، اسلحه و مهمات ، درگیری نیروهای نظامی- امنیتی با گروهک های ملی گرای کرد، تنش ها و چالش های قومی- مذهبی بین اقلیت های کرد و ترک آذری از شایع ترین مواردی هستند که بسترهای ناامنی در این مناطق مرزی را فراهم آورده اند. در این تحقیق با تجزیه و تحلیل های صورت گرفته، وجود محدودیت ها و بی عدالتی های جغرافیایی، اقتصادی، اجتماعی، عدم اتخاذ راهبردهای مناسب نظامی- امنیتی و تحولات مناطق کردنشین عراق و ترکیه در گسترش ناامنی در منطقه موثر شناخته شده و در راستای تامین امنیت بهینه و ممانعت از گسترش روزافزون تهدیدات و مناقشات در مناطق مرزی استان به ارائه راهکارها و پیشنهادهای لازم از بعد نظامی- امنیتی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

آذربایجان غربی، امنیت، کرد، مرز سیاسی، جغرافیای نظامی- امنیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1827451>

